



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi  
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis  
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio  
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,  
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem  
præceptorum secundæ tabulæ

**Tamburini, Tommaso**

**Monachii, Anno M.DC.LIX.**

Quo ordine hæ concusæ restituere debent, paragraph 7.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39995**

*r. Tannius, Less. Sanch. Vasq. alij ejusdem rationis; vnius enim fuit apud Dian. p. 3. tr. 6. resol. 35. Delugo t. 2. de just. d. 37. sec. 8. n. 97. & Apud Dianam l. c. & Delugo l. c.*

De custodibus se abscondentibus, quo facilius delinquentes deprehendant, dixi libro 5. cap. 1. §. 4. numero 2. & 3.

## §. VII.

*Quo ordine haec concaussæ restituere debent?*

1. **P**recipua difficultas ea hic est, ut videatur, cuinam ex his concaussis incumbat restituere primo loco; in cuius defectum deinde concaussa alia succedat. Id ita breviter statuo.

Si plures fuerint caussæ ejusdem rationis, & ita, ut æque teneantur, restituere debent pro rata. V. g. si sunt duo exequutores, qui intulerunt proximo damnum decem aureorum, debet quisque quinque restituere. Quod si unus nolit, vel non posset, certè quia uterque tenetur in solidum, succedit secundus ad obligationem restituendi totum, id est, in dicto exemplo decem;

*a Vasq. de rest. c. 9. §. 1. dub. n. 44.*  
*& 53. Mol. d. 737. n. 2.*

cui tamen secundo debet aliis resarcire suam partem, seu ratam, quam debebat.

2. Tunc autem plures æquè tenentur, quando æqualem influxum haberunt in totum damnum, id quod tamen §. sequenti clarius explicabitur. Nam si unus sine communicatione cum alijs fuisset causa solum partis damni, ad partem tantum suam restituendam obligari, nimis est clarum.

Si vero non omnes fuerint causa

*Ttt* *equens.*

3. Aio primò, si res aliena, vel eius pretium, vel pars extat apud aliquem, rursus si ab aliquo res mala fide consumpta est, ij debent a primo, cæteri, in horum defectu; qui cæteri ab eo, apud quem res extat, vel à quo mala fide consumpta est, resarciri debent. Excipe, nisi de mandato alterius,

dānam aliquis dederit, & in præmium rem alienam acceperit; nam tunc mandans, etiam ante hunc, tenetur restituere, quia tunc ipse est causa principalis damni, qui semper est prior obligatus, ut mox numero sequenti subdam. Restituente autem eo, qui primo loco debet, id est, principali, cæteræ minus principales causæ liberae manent à restitutione, sed restituentibus minus principalibus debet principalis compensare his totum, quia hi successerunt loco ipsius.

*a Vasq. de rest. c. 9. §. 1. dub. n. 44.*  
*& 53. Mol. d. 737. n. 2.*

4. Aio enim secundò, si accessit iusicio seu mandatum, seu coactio ad injustam actionem, jubens debet b prius, exequutores vero in defectum jubentis, qui jubens debebit semper, ut modo dixi, exequitoribus resarcire totū; excipe, nisi exequutores in damno inferendo moti fuissent ex se, vel quoctūq; modo fuissent etiam & ipsi principales, id est, quia agebant negotium suum. Ratio dicti est, quia tunc jubens, mandans, cogens, licet non sit causa moralis damni ex-



equens, est tamen principis, ut ex se nunt remissionem. Certè Molina fiduciat, principalem tunc totum debere restituere; sed non explicat cui, Domino scilicet, an etiam suam partem remisso? sed, ut dixi, mihi videtur sua pars non esse deneganda remisso, quia remissio à Domino facta est in favorem remissi, ergo ab illo hæc utilitas demenda non est.

b Vsq. l. c. n. 54. & 56.

5. Aio tertio, si nullus fuit jubens, tunc exequitor debet prius, ceteræ concaussæ, ut palpo, consentiens, mutus, & alia tenentur solum in defectum exequentis: nisi in his ceteris extaret aliquid ex furto; tunc enim ex numero 3. tenerentur sine dubio illæ concaussæ. Et quidem hæc ceteræ concaussæ, quæ secundo loco debent, non debere unam priorem altera, docet Vasquez c, sed omnes pro rata, juxta maiorem minorem vè influxum ad damnum datum, ad arbitrium prudentis; quem influxum, obligationemque ex influxu exurgentem mox §. sequenti clarius me declaraturum modò promisi. De Jugo d'autem distinguit aliquos casus, quando aliqua ex his concaussis prior debeat, quam alia, quæ, si est otium, lege.

d Delugo de just. & in c. 1. d. 19.

& n. 137.

6. Illud hic præterire nolo: si forte Iesus remittit uni ex concaussis, non statim censendum esse, ipsum ceteris remisisse; sed esse distinguendum; nam si remittit principali, sane intelligitur remittere ceteris: at si remittit alicui ex caussis secundariis, tunc principalis tenetur ad restituendum totum, id est, ad maiorem partem restituendam ipsi læso, & suā partem ipsi remisso. Causæ vero ceteræ secundariæ, quibus non est remissum, casu quo in defectum principalis debeant ipsæ restituere, non obligabuntur ad totum, quia debet tolli illa pars, de qua una ex concaussis obti-

Quantum singulæ damni concaussæ restituere teneantur?

1. Potest primò aliquis esse causa damni, partialitate effectus; potest secundò, esse caussa damni, totalitate caussæ; potest tertio, esse caussa damni, partialitate caussæ.

2. Esse caussam damni partialitate effectus, est, solum partem damni facere, independenter à quacumque alia caussa; ingrederis v. g. vineam, collecturus unam, dum alij sine tuo consensu, vel adhortatione eamdem ingrediuntur & spoliant: tunc in causâ es damni

